

Apostoli köszöntés: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 33. zsoltár 1.verse: *Nosza, istenfélő szent hívek, Örvendezzetek az Úrnak, :/: Mert illik, hogy őtet dicsérjék, Kik örülnek igazságnak! Áldjátok azértan :/: Hangos citerákban! Az Úr áldassék! Lantban, hegedűben, Cimbalmi zengésben Magasztaltassék.*

Előíma: Mennyei Atyánk! Hálát adunk neked azért, hogy egy új héten járhatunk. Köszönjük, hogy adsz erőt akkor is, amikor már azt hinnénk, hogy az utolsó energiáink is fogynak. Segíts Atyánk, hogy a vissza-visszatérő nyugtalanságunkban erőt vegyünk magunkon, hogy odafigyeljünk arra, amit mondani szeretnél nekünk. Sokszor értetlenek vagyunk, nem értünk Téged, néha talán olyan érzésünk van, mintha csendben lennél. Pedig Istenünk, tudjuk az eszünkkel, hogy csak több időt kéne Veled kettesben töltünk. Bocsátsd meg nekünk, amikor ilyen hitetlenek és reménytelenek vagyunk, és kapkodunk kétségbeesve magunk körül, amikor nem a kedvünk szerint alakulnak a dolgaink. Pedig tudjuk, hogy csak vissza kéne tekintenünk Rád. Kérünk Téged, hogy ez lehessen most az az idő, amikor elcsendesítjük a mi lelkünket, hogy a rohanás és zavarodottság közepette figyelhessünk Rád. Így kérünk Szentlelkedért, hogy formálja a mai üzenetet a szívünkben. Jézus nevében. Ámen.

Textus: *„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat. Tamás erre így szólt hozzá: Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat? Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.” Jn 14,1–6*

Szeretett Testvéreim!

A mi mennyei Atyánk ismét úgy intézte, hogy a mai napi újszövetségi ige különösen is találó legyen. Mert az újabb szigorítások 2. napján lehetetlen nem gondolni arra, hogy ez a biztatás: *„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek...”* nekünk szól. De az is lehet, hogy valaki most csak ennyit tud mondani: Ó, ez olyan elcsépelten hangzik, már egy éve ezt hallgatom! Az érzelmeknek nehéz megálljt parancsolni. Túlfűtött lelkesedésünkben könnyen mondhatnánk, hogy Isten most jelentette ki nekünk, hogy minden rendben lesz. Vagy épp elkeseredettségünkben könnyen elzárkózhatnánk az üzenettől, mondván, belefáradtunk már a

reménykeltésbe, nem fog javulni egyhamar a helyzet. Mindkét véglettől megóv minket az, hogy bár a mai ige valóban nagyon találó, de ha nem éreznénk annak, akkor is aktuális lenne.

Miért voltak nyugtalanok a tanítványok? Jézus többek között arról beszél, hogy olyan helyre megy, ahová nem követhetik. Ez nyugtalanságuk fő oka, erre vonatkoznak Jézus biztató szavai. Egy időre valóban elmegy, de nem felejtkezik el az övéiről. Azért megy el, hogy helyet készítsen nekünk. Nem is akármilyen helyet, hanem lakóhelyet, otthon! Az elválás fájdalmas, de szükséges, hiszen ha Jézus velük maradna, akkor nem lenne kereszthalál, feltámadás, megváltás, de valódi mennyei otthon sem, se a tanítványoknak, se nekünk. Jézus az övéivel szeretne lenni, de nem csak néhány évig, hanem örökké. Visszajövelekor minden hozzá tartozót magával fog vinni erre az előre elkészített helyre, ami – mivel Ő maga készítette elő – tökéletes a számunkra, és ami még ennél is fontosabb, ahol vele együtt lehetünk örökké és elválaszthatatlanul.

Igen ám, de addig is, amíg ez bekövetkezik, nekünk járnunk kell az utunkat. Azt az utat, ami efelé a cél felé visz. Akárhány éve vagyunk keresztyének és akárhány éve tanulmányozzuk akár magas tudományos szinten is ezt az utat, azért időről időre őszintén hangzanak a mi szánkából is Tamás szavai: „*Uram, nem tudjuk, hova mégis: honnan tudnánk akkor az utat?*” Mert a hétköznapokban gyakran elvétjük Jézus útját, de van, hogy egyáltalán nem is látunk semmilyen utat, csak káoszt. Egy éve örölnék minket az egymásnak ellentmondó hírek, küzdünk betegséggel és gyással, egyre inkább a hátunk közepére kívánjuk a digitális oktatást és még sorolhatnám.

Jézus azt mondja, hogy *Ő az út, az igazság és az élet*. Nekünk tehát, akármekkora is a zűrzavar és a káosz, Őt kell keresnünk. Jézus, még ha nem csupa móka és kacagás lesz is minden napunk, a megfelelő helyre visz bennünket, a számunkra elkészített otthon felé vezet lépteinket. A nehezen értelmezhető vagy kétes hírek között sokszor nem találjuk az igazságot, de az az igazság, amire leginkább szükségünk van, ma is ugyanúgy elérhető, Jézust nem akadályozza a járvány. És a tragédiák ellenére se feledjük, hogy bár a földi élet véges és vannak, akik váratlanul hunynak el, Jézus továbbra is ura a halálnak is, mert Ő maga az élet.

De hogyan is találjuk meg ezt az utat? Erre csak azt tudom felelni, amit kb. egy évvel ezelőtt nekem is mondtak: a naponkénti bibliaolvasásunkat és imádságainkat ne hagyjuk el! Ámen.

Utóima: Mennyei Atyánk! Hála van a szívünkben, hogy adtál nekünk ilyen biztató ígéretet. Bár talán már olyan sokszor hallottuk, hogy elcsépelődik bennünk, de jó ilyenkor újra és újra elővenni ezeket, amikor nehéz helyzeteket élünk meg. Te látod Istenünk, hogy mennyire elegünk van már ebből a helyzetből. Fáj, hogy nem lehetünk a barátainkkal, fáj a bezártság, fáj

az ölelések hiánya. Hiányzik a megszokott életünk. Tudjuk, Urunk, hogy nem mindig törekszünk arra, hogy biztassuk magunkat, sokkal inkább még mélyebbre hagyjuk csúszni a mi lelkünket. Segíts nekünk ezekben az időkben még inkább emlékeznünk a Te szavaidra, és azokra a gondolatokra, amik által megszólítani kívánsz bennünket. Szeretnénk, ha ezek az igék még inkább gyökeret vernének a szívünkben, hogy amikor zűrzavarok és káosz közepette vagyunk, ne felejtsük el, hogy van kiút a reménytelenségünkből. Szeretnénk mindig emlékezni arra, hogy az út, az igazság és az élet Te magad vagy. Arra kérünk Istenünk, hogy munkáld bennünk Szentlelkedet a Bibliaolvasásunk és imádságaink által, hogy ne kallódjon el időnként a Beléd vetett és Általad kapott reményünk. Köszönjük Atyánk, hogy bízhatunk Benned, és az ígéreteidben.

Arra kérünk Téged Mindenható Istenünk, hogy adj erőt és reményt azoknak, akik most küzdenek ezzel a vírussal. Kérünk, segíts mindannyiunknak ebben a helyzetben a feladatainkra koncentrálnunk. Jézus Krisztus nevéért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: 77. zsoltár 1., 2. és 8. verse: 1. *Az Istenhez az én szómat, :/: Emelém kiáltásomat; Hogy felkiálték hozzá, Beszédem meghallgatá. Mindennemű szükségemben :/: Reménységem csak az Isten; Éjjel kezem feltartom, Az égre hozzá nyújtom. 2.* *Lelkem nagy bánatba esett, :/: Minden vigasztalást megvet, Az Isten rettent engem, Ha róla emlékezem. Noha Istennek szívemben :/: Panaszlok nagy ínségemben, Lelkem mégsem találhat Semmiben nyugodalmat. 8.* *Ó, erős és kegyes Isten, :/: Szent vagy cselekedetidben, És sehol senki nincsen Hozzád hasonló Isten. Csuda, Isten, a te dolgod, :/: Amint gyakran megmutatod, Minden népek jól látják, Nagy voltát hatalmadnak.*

Áldás: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!”